

Motion

1978/79:1061

av Eivor Marklund

om ökt anslag till länsstyrelsen i Norrbottens län

I budgetpropositionen föreslås avsevärda insatser för att förstärka AMS vad gäller arbetsförmedlare och medel till flyttningsbidrag. Sett mot den bakgrunden ger förslaget om att minska i stället för att öka anslaget till länsstyrelsen i Norrbotten anledning till reflexionen att regeringen uppenbarligen bedömer det mer angeläget att flytta människor från Norrbotten än att medverka till planering för ökad sysselsättning.

Norrbottens länsstyrelse har i likhet med kommunal och andra instanser att brottas med stora problem som rör länets utveckling. Det är allmänt erkänt att Norrbotten är det hårdast drabbade länet när det gäller arbetslöshet. Det är också känt att länet blev hårt åderlåtet under 1950- och 1960-talens ökända flyttlasspolitik. Länsstyrelsens planeringsavdelning har tagit lovvärda initiativ för att åstadkomma en annan inriktning. Nämnas kan den rapport om social utvecklingsplanering som en av avdelningens tjänstemän sammanställt, liksom skriften *Leva i Norrbotten*. Det råder ingen tvekan om att dessa skrifter starkt bidragit till debatten i länets politiska och fackliga organisationer och också inspirerat till näringspolitiska program som utarbetats på olika håll. Över huvud taget har länsstyrelsens planeringsavdelning uttryckt stark kritik mot det sätt på vilket länet behandlats av centrala myndigheter och verk.

Norrbottens situation ställer ökade krav på planering för sysselsättning. Därför är frågan om att tillsätta en person som ansvarar för långsiktig näringslivsutveckling på regionalekonomiska enheten placerad högt på prioriteringslistan. Länsstyrelsen har redan nu brist på arbetskraft. En satsning på sysselsättningsplanering får därför vänta ytterligare om inte begärda medel erhålls.

Länsstyrelsen har begärt 9 milj. kr. i ökade anslag. I stället bantas tidigare anslag med 380 000 kr. Givetvis är en sådan utveckling helt otillfredsställande. I dag räddas situationen i någon mån med hjälp av s. k. AMS-akademiker, och vissa planeringsuppgifter sköts av Norrbottensdelegationen. Inte heller detta tillstånd är tillfredsställande, eftersom båda dessa lösningar är tillfälliga.

Norrbotten är inte betjänt av fortsatta tillfälliga lösningar. Inga insatser i akuta krissituationer eller aldrig så uppreklamerade Norrbottenspaket får skydda behovet av planering för långsiktiga insatser. Därtill krävs också att medel anslås så att länsstyrelsen får möjlighet att förstärka planeringsarbetet. Om regeringen vill bli trodd när den talar om att satsa på Norrbotten så är detta ett av de steg som måste tas. I annat fall blir kopplingen mellan

insatserna på flyttning och rädslan för att satsa på en länsstyrelse som uttalat kritik alltmer uppenbar.

Med hänvisning till det anförda föreslås

att riksdagen under Kommundepartementet B1 – 3, anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 9 000 000 kr. förhöjt belopp, avseende förstärkningar av länsstyrelsen i Norrbotten.

Stockholm den 23 januari 1979

EIVOR MARKLUND (vpk)